[211] آنگاه پاداش پیامبر - که درود تو بر أو وخاندانش باد - را مودت به آنان مقرر ساخته، ودر کتابت فرمودی: " بگو أي پیامبر که بر رسالت خود پاداشی جز مودت در حق نزدیکانم از شما نمی خواهم "، وفرمودی: " آنچه بعنوان مزد رسالت از شما خواستم بسود خود شماست "، وفرمودی: " من از شما مزدی نمی خواهم مگر اینکه کسی بخواهد بسوی پروردگارش راهی در پیش گیرد "، پس آنان [خاندان پیامبر] راه بسوی تو ووسیله رسیدن به خشنودی تو بودند. چون [روزگار رسالت پیامبر و] دوران عمرش سپری گشت ولی خودش علی بن ابی طالب - که درود تو بر ایشان وخاندانشان باد - را برای هدایتگری قرارداد، چرا که أو هشدار دهنده بود وبرای هرقوم هدایتگری می باشد، پس در حالیکه انبوه جمعیت در پیشاپیش أو بودند چنین گفت: هر کسی را من مولی هستم علی مولای اوست، بارالها دوست بدار هرکه از أو پیروی کند، ودشمن دار هرکه را با أو به ستیز برخیزد، وپیروزمند گردان هر که یاریش کند، وخوارنما هر که خوارش نماید. وفرمود: هر کسی که من پیامبر أو هستم علی امیر أو می باشد، و فرمود: من وعلی از يك درخت هستیم وسائر مردم از درختهای گوناگون. واو را نسبت به خود همانند منزلت هارون به موسی قرارداده و فرمود: تو نسبت بمن در منزلت ورتبه هارون نسبت به موسی هستی مگر اینکه پیامبری پس از من نیست، ودخترش بزرگ زنان جهانیان را به أو تزویج کرد، وآنچه از مسجدش برایش حلال بود را برای أو حلال کرد، و تمام دربها [که بمسجد بازمی شد] را جز درب [منزل] أو را بست، آنگاه علم وحکمتش را در أو بودیعت سپرد وفرمود: من شهر علم هستم وعلی درب آنست، هر که حکمت می خواهد باید که از آن درب داخل شود، و باو فرمود: _____